

hvis der er rimelig grund til det, og skal ses i sammenhæng med forslaget til retsplejelovens § 907, stk. 1, jf. § 1, nr. 19, hvorefter anklagemyndighedens meddelelse om anke til skade for tiltalte som hovedregel ikke længere skal forkyndes for tiltalte, men derimod indgives til landsretten inden ankefristens udløb samtidig med, at anklagemyndigheden sender en genpart til tiltalte med almindeligt og anbefalet brev og med almindeligt brev til den pågældende byret og tiltaltes forsvarer.

Da ankemeddelelsen ikke længere skal forkyndes for tiltalte, vil det kunne ske, at tiltalte ikke bliver bekendt med anklagemyndighedens anke inden kontraankefristens udløb. Det vil være tilfældet, hvis denne hverken modtager det almindelige brev eller modtager/afhenter det anbefalede brev og heller ikke kontakter retten, anklagemyndigheden eller den pågældendes eventuelle forsvarer for at forhøre sig om, hvorvidt anke er sket. Det bemærkes i den forbindelse, at det forudsættes, at retsformanden ved domsafsigelsen eller sagens genoptagelse til dom som led i ankevejledningen vejleder tiltalte om anklagemyndighedens mulighed for at anke til skade for tiltalte efter den beskrevne ordning, og hvordan tiltalte kan få oplysning om en eventuel anke.

Det manglende kendskab til anklagemyndighedens anke må i disse tilfælde normalt falde tilbage på tiltalte selv, og kontraanke vil derfor som udgangspunkt ikke kunne ske efter udløbet af fristen herfor, jf. retsplejelovens § 910, stk. 1 (som ikke foreslås ændret).

Der foreslås dog en særlig adgang for landsretten til at tillade en for sen kontraanke fra tiltalte, hvis der er rimelig grund til det, jf. den foreslåede nye bestemmelse i retsplejelovens § 910, stk. 3.

Landsrettens afgørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse må træffes efter et samlet og af retssikkerhedsmæssige grunde ikke alt for restriktivt skøn over, om der er en rimelig forklaring på, at tiltalte ikke rettidigt er blevet bekendt med anklagemyndighedens anke, om tiltalte har reageret hurtigt efter at være blevet bekendt med anklagemyndighedens anke, og om det ud fra lighedssynspunkter fremstår mindre rimeligt at afskære tiltalte fra kontraanke. I vurderingen vil bl.a. også tiltaltes personlige forhold kunne indgå, herunder om den pågældende har misbrugsproblemer i form af narkotika- eller alkoholmisbrug, eventuelt er psykisk syg, eller i øvrigt har store sociale problemer. Anvendelse af bestemmelsen vil bl.a. kunne komme på tale i tilfælde af udeblivelsesdomme, jf. § 904, stk. 2 og 3, hvor der foreligger undskyldende omstændigheder eller lignende. Har anklagemyndigheden alene anket til skærpeelse, bør en kontraanke til formildelse i

almindelighed tillades, mens det må kræve mere at tillade en kontraanke f.eks. på beviset i relation til forhold, som måske ikke har nær sammenhæng med anklagemyndighedens anke.

Den gældende § 910, stk. 2, om tilladelse af en for sen anke vil i øvrigt fortsat finde anvendelse ved siden af den foreslåede § 910, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 22 (retsplejelovens § 914, stk. 3)

Den foreslåede ændring skal ses i lyset af lov nr. 215 af 31. marts 2004 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Offentlighed i retsplejen), idet der ikke er noget særligt behov for, hverken at de pågældende kendelser afsiges i et retsmøde, eller at retsmødet i givet fald holdes for lukkede døre.

Til § 1, nr. 23 (retsplejelovens § 917, stk. 2)

Det følger af retsplejelovens § 917, stk. 2, at ankesager, der ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld (udmålingsanker), som udgangspunkt behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 78.

Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 843 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, om rettens ansvar for sagens fremme mv., skal finde tilsvarende anvendelse i ankesager ved landsret, der ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld (udmålingsanker). Det samme gælder den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 849, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, om forberedende møder og sagsstyring i straffesager. Begge bestemmelser er en del af retsplejelovens kapitel 77 og vil som følge af retsplejelovens § 917, stk. 1 (som ikke foreslås ændret), ligeledes finde anvendelse i ankesager, der omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld (bevisanker).

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 24 (retsplejelovens § 919, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 919, stk. 2, skal der i ankesager, der omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld (bevisanker), udfærdiges et anklageskrift, der skal forkyndes for tiltalte.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen skal der ikke ske forkyndelse af anklageskrift, idet meddelelse om anklageskriftet ved ordinær anke sker ved almindeligt eller anbefalet brev.

Denne regel vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor anklagemyndighedens anke til skade for tiltalte kan ske uden forkyndelse, jf. forslaget til retsplejelovens §